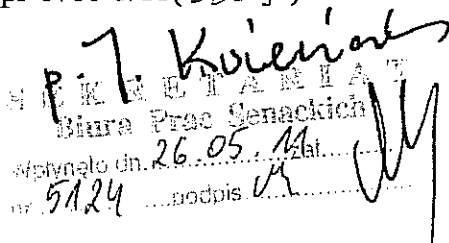

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Marek Sawicki

UEM-wpr-0700-5/11(350-jd)

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn..... 25.05.11.

nr..... 2951 podpis..... *Borusewicz*

Warszawa, dnia 24 maja 2011 r.

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka, BPS/DSK-043-3655/11, z dnia 3 maja 2011 r., dotyczące oświadczenia senatora Grzegorza Wojciechowskiego, przekazuję poniżej odpowiedź na poruszone przez Pana senatora kwestie, dotyczące wyrównania dopłat bezpośrednich.

W odniesieniu do zapewnienia polskim rolnikom równych i niedyskryminujących dopłat bezpośrednich po 2013 r., uprzejmie informuję, że w ramach zakończonego w 2008 r. Przeglądu WPR, w wyniku polskich starań popartych przez inne nowe państwa członkowskie, przyjęta została wspólna deklaracja Komisji Europejskiej i Rady UE ws. przeanalizowania problemu dużego zróżnicowania płatności bezpośrednich w skali UE. Ta kwestia jest również jednym z priorytetów Polski w aktualnie toczącej się na forum UE dyskusji nt. przyszłości WPR.

W stanowisku Rządu RP do *Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów - WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi* (dokument KOM(2010)672), przygotowanym przez MRiRW

i przyjętym przez Komitet ds. Europejskich w dniu 4 lutego 2011 r., zawarto następujące postulaty dotyczące przyszłych płatności bezpośrednich:

- Konieczna jest zmiana kryteriów alokacji środków pomiędzy państwa członkowskie w ramach pierwszego filara WPR – należy odejść od obecnych kryteriów, powiązanych z historyczną produkcją i zastąpić je kryteriami obiektywnymi, powiązаныmi z aktualnymi celami WPR;
- Wyrównanie poziomów wsparcia bezpośredniego jest jednym z kluczowych elementów obecnej reformy WPR;
- Powierzchnia użytków rolnych powinna być jedynym lub przynajmniej podstawowym kryterium spośród kilku obiektywnych kryteriów zastosowanych do określenia dystrybucji wsparcia bezpośredniego pomiędzy państwa członkowskie;
- Podział środków na płatności bezpośrednie, polegający na jednolitej stawce powierzchniowej w całej UE, lepiej odzwierciedlałby obecne i przyszłe cele WPR niż dotychczasowy sposób dystrybucji.

Takie stanowisko w zakresie przyszłej alokacji płatności bezpośrednich pomiędzy państwa członkowskie prezentowane jest przez Polskę na forum unijnym, w tym w szczególności było prezentowane na posiedzeniach Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 29-30 listopada 2010 r., w dniach 13-14 grudnia 2010 r., w dniu 24 stycznia 2011 r. oraz w dniu 17 marca 2011 r., na których dyskutowano kwestie związane z wcześniej wspomnianym Komunikatem Komisji Europejskiej ws. WPR do 2020 r. Jest ono również konsekwentnie prezentowane przez Ministra Rolnictwa w licznych kontaktach dwustronnych z partnerami z innych państw członkowskich oraz Komisarzem ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Wyrównanie w skali UE-27 łącznego poziomu wsparcia w ramach pierwszego filara jest najefektywniejszym sposobem zapewnienia równych warunków konkurencji na wspólnym rynku, z czego powinno skorzystać polskie rolnictwo, w pełni wykorzystując swoje przewagi konkurencyjne.

W odniesieniu do wspomnianego przez Pana senatora dokumentu, dotyczącego m.in. płatności bezpośrednich, uprzejmie informuję, że w celu podsumowania dyskusji nad Komunikatem Komisji - *WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi*, Prezydencja węgierska przygotowała projekt Konkluzji Rady, który po raz pierwszy omawiano na posiedzeniu Specjalnego Komitetu ds. Rolnych w dniu 28 lutego br. Na początku marca br. Polska

przekazała Prezydencji propozycje zmian w tym projekcie Konkluzji, dotyczące przede wszystkim odejścia od historycznych kryteriów alokacji w odniesieniu do płatności bezpośrednich. Na posiedzeniu Specjalnego Komitetu ds. Rolnych w dniu 7 marca br. odbyła się dyskusja nad zmienionym tekstem Konkluzji. Tylko 3 kraje (Austria, Finlandia i Grecja) wyraziły wtedy poparcie dla tekstu Konkluzji zaproponowanego przez Prezydencję. Najwięcej kontrowersji budziły kwestie:

- Budżetu przyszłej WPR (W. Brytania, Czechy, Szwecja i Holandia chciały usunięcia zapisów dotyczących „silnej polityki” oraz „odpowiednich środków finansowych” – uważały, że najpierw należy określić zadania WPR, a następnie dopasować do nich budżet);
- Podziału środków w ramach I i II filaru WPR (Dania, Irlandia, Niemcy, Belgia, Holandia, Luksemburg, Francja i W. Brytania uważały, że nowa dystrybucja wsparcia powinna obejmować obydwa filary WPR);
- Płatności bezpośrednich (Irlandia i Niemcy opowiadały się za bardziej pragmatycznym podejściem do podziału środków finansowych na płatności bezpośrednie pomiędzy państwa członkowskie, tzn. negującym obiektywne kryteria służące do dystrybucji tych środków pomiędzy państwa członkowskie).

W dniu 17 marca br. Prezydencja węgierska przedstawiła ostateczną wersję projektu Konkluzji Rady. Niestety, Prezydencja, w porównaniu do pierwotnej wersji projektu, wprowadziła jedynie niewielkie zmiany, które nie uwzględniały większości postulatów zgłaszanych przez państwa członkowskie, w tym zgłaszanych przez Polskę.

Wobec braku możliwości uzyskania jednomyślnego poparcia dla ww. projektu i przyjęcia Konkluzji Rady, Prezydencja skoncentrowała swoje starania w kierunku osiągnięcia większościowego poparcia. Zdecydowana większość ministrów poparła dokument przygotowany przez Prezydencję węgierską, choć nadal nie udało się osiągnąć w tej sprawie jednomyślności - 7 krajów (Dania, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Szwecja i Wielka Brytania) opowiedziało się przeciw przyjęciu konkluzji, chociaż każde z nich z różnych powodów. Tym samym przyjęty dokument nie uzyskał statusu Konkluzji Rady, a jedynie Konkluzji Prezydencji.

Dzięki zdecydowanemu stanowisku ministra Marka Sawickiego w Konkluzjach Prezydencji wprowadzony został zapis o stopniowym odchodzeniu od kryteriów historycznych w podziale płatności bezpośrednich, co w dużej mierze uwzględniało postulaty zgłaszane przez Polskę w trakcie prac nad projektem Konkluzji. Należy bowiem podkreślić, że obecne nierówności w poziomie płatności bezpośrednich, mają swoje źródło właśnie

w historycznych odniesieniach, takich jak poziom i intensywność produkcji rolnej z odległych lat. Zlikwidowanie tych nierówności, co postuluje Rząd we wcześniej wspomnianym Stanowisku do Komunikatu KE, nie będzie możliwe, jeśli nie usuniemy tej podstawowej, pierwotnej przyczyny. Dlatego też minister Sawicki zdecydowanie - i skutecznie - dążył do wprowadzenia zapisów o odejściu od historycznych parametrów przy naliczaniu kopert na płatności bezpośrednie w następnej perspektywie finansowej.

Jest to znaczący krok w dyskusji, która będzie trwała jeszcze około 2 lat i w której Polska domagać się będzie wyznaczenia przyszłych alokacji finansowych w oparciu o obiektywne kryteria, odzwierciedlające cele WPR.

Trzeba także podkreślić fakt, że Polska poparła konkluzje, które postulują utrzymanie silnej WPR - z budżetem adekwatnym do celów tej polityki. Ma to fundamentalne znaczenie w okresie tuż przed publikacją przez Komisję Europejską Komunikatu ws. Nowej Perspektywy Finansowej a następnie propozycji legislacyjnych, dotyczących instrumentów realizacyjnych nowego budżetu po 2013 r. Brak uzgodnionego dokumentu przez ministrów rolnictwa byłby złym sygnałem dla projekcji finansowej na WPR. Dzięki wprowadzeniu zapisu o stopniowym odejściu od historycznych parametrów, na którym Polsce bardzo zależało, daliśmy sygnał, że chcemy aktywnie uczestniczyć w tej dyskusji i poszukiwać dobrych rozwiązań dla polskiego rolnictwa. Na tym etapie jest to znacznie lepsza, bardziej skuteczna taktyka, dająca szansę budowania sojuszy, niezbędnych do osiągnięcia korzystnego dla polskich rolników kompromisu, w porównaniu z taktyką wyrażania jedynie weta i unikania dyskusji.

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Marek Sawicki